

מקדמים ברבת העבר לכרפת רבו? מיד נתנה
הכהנה לאברהם, שכתוב (תהלים קי) [נאם ה'
לאדני שב לימיני. וכתוב אחריו, נשבע ה' ולא ינחם
אתה כהן לעולם על דברתי מלפי צדק. שכתוב
(והוא כהן לאל עליון, ואין זרעו כהן).

דבר אחר ומלפי צדק - זה
העולם האחרון. מלף שלם - זה
העולם העליון. שהתעטר אחד
עם אחד בלי פרווד שני עולמות
יחד, ואפלו העולם הפחתון הוא
הפל, והוא דבר אחד. הוציא
לחם ויין - שבו שני אלו. והוא
כהן לאל עליון - משמש עולם
נגד עולם. והוא כהן - זה הימין.
לאל עליון - העולם העליון,
ומשום כף צריך הפהן לברך את
העולם.

בא ראה, הברכות נוטל העולם
הפחתון הזה, פשמתחבר עם
הפהן הגדול, ואז ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל עליון.
כך זה ודאי. כמו כן צריך הפהן
למטה לקשר קשרים ולברך את
המקום הזה, כדי שיתקשר הימין
לקשר שני עולמות יחד. ברוך
אברם - סוד הדבר הוא תקון
הברכות.

ברוך אברם - כמו שאמרנו,
ברוך אתה. לאל עליון - ה'
אלהינו. קנה שמים וארץ - מלף
העולם. והפסוק הזה הוא סוד
הברכות. [ומשום כך] ויברכהו -
ממטה למעלה. וברוך אל עליון
[אשר מנו צריך כבוד], וברוך אל עליון -
ממעלה למטה. ויתן לו מעשר
מכל - להתדבק במקום שהקשר
נקשר למטה.

בעולם הולכים פגש בהם רבי
ייסא ויהודי אחד עמו. והיה
אותו היהודי אומר, (שם כה) לך
אליך ה' נפשי אשא. לך, וכי
למה לא כתוב מזמור לך או

לך מזמור? אלא בשביל דרגתו אמר לך את התשפחת שאמר בשבילו. אליך ה' נפשי אשא,
אליך ה' למעלה. נפשי, מי זו נפשי? [אשא] זה לך, [והוא] הדרגה הראשונה שאמרנו. אשא - אעלה,

בתריה נשבע וי ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלפי צדק, דכתיב
(והוא כהן לאל עליון, ואין זרעו כהן)

דבר אחר ומלפי צדק. דא עלמא בתראה.
מלף שלם, דא עלמא עלאה. דאתעטר
חד בחד בלא פירוודא תרין עלמין פחדא,
ואפילו עלמא תתאה כלא הוא. וחד מלה
איהו. הוציא לחם ויין דתרין אלין ביה. והוא
כהן לאל עליון משמש עלמא לקבל עלמא.
והוא כהן דא ימינא. לאל עליון עלמא
עלאה. ובגין כך בעי כהנא לברכא עלמא.

תא חזי, ברכאן (ד"א ל"ג כד) נטיל האי עלמא
תתאה כד אתחבר בכהנא רבא כדין
ויברכהו ויאמר ברוך אברם (ויג') לאל עליון
הכי הוא ודאי. כגוונא דא בעי כהנא לתתא
לקשרא קשרין ולברכא האי דוכתא בגין
דיתקשר בימינא לאתקשרא תרין עלמין
פחד. ברוך אברם רזא דמלה תקוונא דברכאן
איהו.

ברוך אברם כמה דאמרין ברוך אתה. לאל
עליון. וי אלהינו. קונה שמים וארץ.
מלף העולם. והאי קרא רזא דברכאן איהו.
(ובגין כך) ויברכהו מתתא לעילא. וברוך אל
עליון (אשר מנו צריך כבוד). מעילא לתתא. ויתן לו
מעשר מכל לאתדבקא באתר דקשורא
אתקשר לתתא.

עד דהוו אזלי, אערע בהו רבי ייסא וחד
יודאי בהדיה. והוה אמר ההוא יודאי
(תהלים כה) לך אליך וי נפשי אשא. לך. וכי
אמאי לא כתיב מזמור לך או לך מזמור.
אלא בגין דרגיה קאמר לך תושבחתא
דאמר בגיניה אליך וי נפשי אשא. אליך וי

לך מזמור? אלא בשביל דרגתו אמר לך את התשפחת שאמר בשבילו. אליך ה' נפשי אשא,
אליך ה' למעלה. נפשי, מי זו נפשי? [אשא] זה לך, [והוא] הדרגה הראשונה שאמרנו. אשא - אעלה,